

Curierul Misionar

„Cât de frumoase sunt picioarele celor ce binevestesc pace, celor ce binevestesc cele bune“. Rom. 10, 15.

Anul V.

București.

No. 3.

SPRE CUNOȘTINȚĂ.

Având în vedere greutățile și urmările neplăcute, cari decurg din cauza abaterii dela hotăririle precise privitoare la angajarea colportorilor la Societatea „Cuvântul Evangheliei“, ne permitem a atrage în frățească dragoste atenția asupra următoarelor reguli, ce trebuie strict observate, și, fără îndeplinirea cărora nu ne va fi posibil a mai semnă și trimete autorizații și legitimații pentru colportori.

1. Orice persoană care dorește să intre în serviciul de colportaj al Societății „Cuvântul Evangheliei“, este datoare să-și procure mai întâiu un certificat medical, prin care să dovedească că nu suferă de vreo boală, că este adică sănătos.

2. Pe lângă acest certificat, cel care dorește a deveni colportor, trebuie să aibă o recomandare din partea presbiterului Comunității din care face parte, în care să se specifice data de când contează ca membru, dacă își îndeplinește toate datoriile față de Domnul și de Comunitate, dacă în sfârșit are o purtare conformă cu Evanghelia lui Hristos.

3. Pentru primirea ca colportor mai este nevoie și de recomandarea Președintelui Conferinței și a Șefului colportorilor din acea Conferință.

4. Ceice doresc să se dedice lucrării de colportaj, trebuie să completeze un formular special, și să-l trimită Președintelui Societății „Cuvântul Evangheliei“, str. Labirint 116, care, după aprobarea în Comitetul respectiv, va trimete celor în drept, autorizația semnată.

Rugăm pe toți cei cu răspundere în această direcție să binevoiască a instrui pe toți ceice doresc să devie colportori, și a nu ne mai cere autorizații fără a ne trimete formularul completat cu toate răspunsurile cerute.

Mai este de observat că ceice doresc să devie colportori, trebuie să urmeze un curs de colportori special. Acest curs va fi anunțat din vreme de către Șeful Colportorilor.

Pentru Societatea „Cuvântul Evangheliei“,
Petre P. Paulini.

DECIZIE MINISTERIALA.

In Monitorul Oficial No. 31 din 10 Februarie 1925, s'a publicat următoarea decizie Ministerială :

Noi, ministru secretar de Stat la departamentul cultelor și artelor.

Având în vedere dispozițiile art. 5 și 22 din Constituție, până la definitivă stabilire prin lege a regimului general al cultelor, pentru orientarea autorităților publice și a celor interesați.

Decidem următoarele cu privire la asociațiile de caracter religios :

Art. I. Sunt cu desăvârșire oprite următoarele asociațiuni cu caracter religios (secte religioase): 1) Nazarienii (pocăiți). 2) Asociația internațională a studenților în Biblie (mileniștii). 3) Adventiștii reformiști. 4) Secerătorii. 5) Penticostaliștii. 6) Inocențiștii, intrucât doctrinele pe care le propagă sunt de natură a aduce atingere legilor și instituțiilor Statului și prin practicile lor contravin ordinii publice.

Art. II. Asociațiunile Baptiste și Adventiste de ziua șaptea rămân a se bucura de drepturile și libertățile pe cari Constituția le acordă asociațiilor în genere.

Totuș pentru a se evita orice neînțelegeri cu autoritățile chemate a supraveghea și controla aceste asociațiuni, se vor avea în vedere următoarele condițiuni :

a) Predicatorii, ale căror nume vor fi aduse la cunoștința autorităților administrative locale, să fie cetățeni români, să se bucure de plenitudinea drepturilor cetățenești și să nu fi fost condamnați prin sentință definitivă pentru vreo crimă sau delict;

b) Adunările religioase să se țină numai în casele destinate acestui scop

și anunțate ca atare autorităților administrative locale;

c) Serviciile religioase cari prin natura lor trebuiesc săvârșite în afară de casele de rugăciuni, se vor face cu observarea strictă a dispozițiilor legilor și regulamentelor pentru ordinea publică, evitându-se orice acte ce ar putea aduce vreo jignire bisericilor recunoscute sau ar constitui demonstrațiuni împotriva acestora;

d) Prozelitismul turburând pacea și liniștea cetățenilor, este cu desăvârșire oprit;

e) Congresele asociațiilor amintite se vor putea ține numai cu aprobarea ministerului de interne, după avizul prealabil al ministerului cultelor și artelor;

f) În mod provizoriu, până va înceta propaganda împotriva introducerii calendarului îndreptat, predicatorii vor funcționa numai în localitatea de domiciliu.

Art. III. Toate dispozițiunile anterioare contrarii acestei deciziuni sunt și rămân abrogate.

Art. IV. D. director general al cultelor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Data la 29 Ianuarie 1925.

No. 5734.

Ministru
AL. LAPEDATU.

Articolul II, arată că, potrivit cu Constituția Țării, se recunoaște Comunității noastre dreptul de liberă exercitare a cultului. Acelaș articol, sub diferite aliniate, cuprinde dispozițiuni asemănătoare cu dispozițiunile anterioare ale Onor. Minister al Cultelor și Onor. Minister de Interne. Între acestea remarcăm aliniatul *d*, și aliniatul *f*.

Aliniatul *d* zice: „Prozelitismul

turburând pacea și liniștea cetățenilor, este cu desăvârșire oprit". Acest aliniat trebuie să se înțeleagă astfel: „Acel prozelitism care turbură pacea și liniștea cetățenilor este cu desăvârșire oprit.

Dacă autoritățile polițienești sau administrative ar căuta să împiedice predicarea legală, sfântă și împăciuitoare a Evangheliei, dacă ar căuta să împiedice întrunirile făcute de credincioși pentru serviciul divin sau pentru explicarea Evangheliei, dacă ar căuta să împiedice pe vânzătorii de scrieri religioase-morale dela exercitarea ocupațiunii lor, atunci ar veni în contradicție cu Constituția, care zice la Art. 5: României, fără deosebire de origine etnică, de limbă sau de religie, se bucură de libertatea presei, de libertatea întrunirilor, de libertatea de asociație și de toate libertățile și drepturile stabilite prin legi". Iar la Art. 25: „Constituțiunea garantează tuturor libertatea de a comunica și publica ideile și opiniunile lor prin graiu, prin scris și prin presă, fiecare fiind răspunzător de abuzul acestor libertăți în cazurile determinate prin codicile penale, care nici într'un caz nu va putea restrânge dreptul în sine. Nici o lege excepțională nu se va putea înființa în această materie".

În cazul că cineva ar contraveni acestor principii, potrivit cu cele înscrise în Constituție, nici o autoritate nu are dreptul de a restrânge libertatea cuiva, decât în baza unei deciziuni judecătorești. Trebuie să fie fapte bine stabilite pentru a putea lua vreo măsură restrictivă.

Aliniatul f, care zice: „În mod provizoriu, până va încetă propaganda contra introducerii calendarului îndreptat, predicatorii vor funcționa numai în localitatea de

domiciliu", urmează să fie socotit ca provizoriu. Dacă lucrurile ar fi altfel, ar veni în contradicție cu însăși spiritul deciziei. Onor. Minister intenționează să lămurească autoritățile în subordine declarând că predicatorii adventiști cari au legitimație din partea conducerii Uniunii să fie lăsați să viziteze comunitățile lor în mod liber.

Articolul III, ne aduce vestea că toate dispozițiunile anterioare contrarii acestei deciziuni sunt și rămân abrogate, adică nu mai au putere de a impune aplicarea lor, și deci comunităților, predicatorilor și membrilor nu li se va cere decât împlinirea condițiilor din deciziunea actuală.

E drept, că darea actualei deciziuni ministeriale este un pas mai mult pentru asigurarea libertății conștiinței în România. Libertățile cari sunt înscrise în Constituția Română, în alte țări au fost cucerite prin multă vărsare de sânge. La noi acestea sunt înscrise în legea cea mai de seamă a țării. Însă rămâne ca ele să fie trecute și în viața de toate zilele. Noi suntem recunoscători Onor. Minister al Cultelor pentru faptul că din cercelările îndelungate făcute a ajuns la convingerea că, Comunitatea Adventiștilor de Ziua Șaptea înțelege să facă un înțelept uz de drepturile și libertățile constituționale, contribuind deci la binele obștesc. Totuș, chiar și cu această deciziune nu s'a ajuns să ni se dea toată libertatea pe care Constituția ni-o garantează. Urmează să stăruim mai departe, cu ajutorul lui Dumnezeu, să ni se acorde toată libertatea, pentru ca fără restricții să putem urmări idealul ce ne-am propus, adică vestirea Evangheliei la toată făptura în această generațiune.

SLUJBAȘII COMUNITĂȚII

Presbiterul sau bătrânul comunității.

Organizația Comunității, vorbind despre datoriile presbiterului, zice: „El îngrijește de Comunitate“. De aci se înțelege din început, că el însuș trebuie să aibă putere spirituală și corporală ca astfel să poată îngriji bine de Comunitate. Poate s'ar înțelege însă că Comunitatea trebuie să fie bolnavă, din moment ce trebuie îngrijită. N'ar mai fi mult de discutat dacă ne-am gândi, că mulți sunt bolnavi de boala păcatului. Sunt însă și sănătoși cari trebuie îngrijiți, de pildă cei în vârsta de copil. Copiii credinții, câștigați prin cuvânt, cari au fost smulși din mreaja lumii, aduc, prin nașterea lor, prin educația și pregătirea lor, precum și din ocupația lor, multe deprinderi. Toate acestea se poate ca să fie duse cu ei totdeauna pe cărarea vieții spirituale sau în cele din urmă înlăturate cu totul. Aci trebuie să nuncească foarte mult presbiterul, căci lui îi este încredințată o lucrare de refacere și înnoire a oamenilor. El trebuie să aibă o putere și un fel de viață spirituală, ce izvorăște din Hristos; el trebuie să fie un exemplu. Scriptura zice că el este chemat să devină un exemplu al turmei lui Isus. Dacă este conștient de marea lui răspundere, atunci greșelile, slăbiciunile și imperfecțiunile sale personale îi vor da de lucru și îl vor pune pe gânduri, ca nu apoi unele ca acestea să lovească ochiul ager al credinciosului, și astfel să-și îngreueze lucrarea sa de păstor. Asupra caracterului, asupra inimii și asupra vieții sufletești a unui presbiter lucrează diferite întâmplări dinăuntru și dinafară, dar numai pușini sunt în stare să biruiască

impresiunile puternice ce îi lovesc. Presbiterul însuș poate fi adesea adânc sdruncinat în credință, când păcatele și greșelile unora îi fac prea multă oboseală și când din cauza sfaturilor lui sincere și doritoare de bine, este rău înțeles și dușmănit. Dela el așteaptă oricine și în orice vreme, o ureche ascultătoare, compătimitoare și bună; el trebuie să înțeleagă bine cazul fiecăruia. Când cineva vine la el cu încredere să-și descarce inima, el trebuie să poarte fără oboseală durerea aceluia suflet. Este de dorit ca el înfoldeauna să fie binevoitor, voios și prietenos și nu cu un spirit de jicnire sau rănire, ca să nu fie de sminteală cuiva. O! ce perfecțiune de viață creștină se caută la el! Dar, cât de pușini se gândesc, că și el trebuie să devină o pildă, un exemplu al turmei, crescând mai întâiu încetul cu încetul în însușirile bune, lepădând păcatele și greșelile!

Ce ușurează însă slujba unui presbiter? Simțul de responsabilitate față de Dumnezeu, gândul că participă la partea cea grea a lucrării, îl sprijine în lucrarea lui. Apoi, mai este ajutat și de rugăciunile membrilor Comunității. Efes. 3, 14—17. Rugăciunea pentru presbiter trebuie să cuprindă cererea, ca Dumnezeu să-l întărească prin Spiritul Său în omul cel dinăuntru, ca astfel Hristos să locuească în inima lui, iar iubirea Mântuitorului, fiind adânc înrădăcinată și bine clădită, să fie puterea lui de muncă și de activitate. Atunci binecuvântarea lui Dumnezeu întovărășește și pe slujbaș și Comunitatea. Cele, cari s'au întâmplat, precum și împotririile, dispar și ia locul lucrarea unitară a Spiritului Celui Puternic.

Scrieri noi !

Colportorul ca *Evangelist*,

de E. G. WHITE,

Se recomandă tuturor Adventiștilor de Ziua Șaptea. Rezultatele pe cari le va produce cetirea acestei scrieri isvorite din pana inspirată a Servei Domnului va contribui la înălțarea, lărgirea și adâncirea cunoștințelor despre rostul nostru ca popor, despre marea temă ce ne-a fost pusă în față și despre mijloacele prin cari lumina poate fi dusă la orice popor. Este scrisă în deosebi pentru a face ca ramura colportajului să ajungă la treapta rânduită de Dumnezeu.

Această scriere este cunoscută și mult apreciată între Adventiștii din toată lumea. Ea a făcut ca corpul de colportori să ajungă în multe părți ale lumii un corp de bunii reprezentanți ai lucrării lui Dumnezeu. Ea va lucra cu aceeași putere în mijlocul nostru ca să dea roadele unei bune educații a colportorilor.

Nici un colportor care dorește să se desvolte spre un mai bun succes, nici un membru care vrea să slujească în mod mai puternic pe Domnul să nu se lipsească de această importantă scriere.

Se poate procura prin Cercurile Misionare, sau direct dela Casa de Editură. Intrucât s'a tipărit în număr restrâns, grăbirea la comandă va ajuta să nu fie căutată mai târziu fără a mai fi aflată.

TIMPUL ȘI LUCRAREA.

de E. G. WHITE.

Darul Spiritului Profetic a fost un semn de o deosebită favoare din partea lui Dumnezeu. Dacă noi vom ști să prețuim acest dar, atunci și Dumnezeu va lăsa ca lumina feții Sale să strălucească asupra noastră.

Această scriere aduce lumină asupra *timpului* în care trăim și asupra *lucrării* ce trebuie făcută în acest timp.

Domnul zicea, plângând, despre cetatea cea iubită: „Ierusalime, Ierusalime, dacă ai fi cunoscut *timpul* cercetării tale!“ Un vai a fost rostit asupra unei cetăți întregi, asupra capitalei celor ce se numiau fii ai lui Dumnezeu, vai meritat pentru că ei nu cunoșteau *timpul* cercetării lor. Iată că nouă Domnul ne descoperă cu această ocazie prin Serva Sa, *timpul* în care trăim. Să rămână oare cineva căruia Domnul să-i spună: „De ai fi cunoscut *timpul* cercetării tale?“

Dar Domnul mai zicea: „De ai fi cunoscut cele spre pace ție!“ Noi mai avem și un lucru de făcut, și acest lucru trebuie să-l cunoaștem.

Scrierea „*Timpul și Lucrarea*“ n'ar trebui să lipsească din casa nici unui om care se pregătește pentru a întâmpina pe Domnul său. Cereți-o dar de grabă la Cercul d-voastră misionar, în timpul cel mai scurt căci s'a tipărit în număr restrâns.

Programul lucrării misionare în Uniunea Română pentru anul 1925.

„Lucrarea lui Dumnezeu nu se va termina, până când bărbații și femeile Comunităților noastre nu se vor ridica la lucru, unind râvna și eforturile lor cu ale predicatorilor și slujbaşilor Comunității.” *Sluj. Evangh. pag. 511.*

Potrivit Spiritului Profetic, avem motive să laudăm pe Dumnezeu care ne-a sprijinit în eforturile noastre pentru ca la sfârșitul anului 1925 să constatăm progres și în ramura Lucrării Misionare.

Comparând cifrele din 1923 cu cele din 1924, putem vedea progresul lucrării lui Dumnezeu, dar putem învăța și cât mai avem de lucru pentru a atinge culmea către care Domnul ne conduce cu atâta iubire și răbdare!

După rapoartele primite, s'a constatat că dacă în anul 1923 am putut înregistra 21 de rapoarte la o sută de membri, pentru anul 1924 am înregistrat un progres, de 30

de rapoarte pentru o sută de membri. Dar cât mai avem de făcut până vom atinge ținta: Toți lucrează și toți raportează?

Spiritul Profetic spune lămurit, că lucrarea nu se poate termina, până când nu ne vom ridica cu toții la lucrul Misionar!

Iubite frate și soră în Hristos, gândește-te, că și d-ta vrei să vină mai degrabă Domnul domnilor, deci grăbește-te și ieși pe câmpul de luptă — ca să fii aflat luptând, ca astfel să poți intra cu Domnul prin porți în Cetate.

Noi ne-am străduit ca în sistemul de organizare să semănăm acele reguli de purtare între noi și față de lume — ca într'adevăr în modul cel mai lesnicios să se poată face o lucrare din care să se mărească Dumnezeu și nimeni să nu lase nefolosil talentul său, încredințat lui de Dumnezeu.

Pentru viitor noi sfaturi vor veni, rămânând, ca fiecare slujbaş și fiecare luptător să le primească cu aceeași iubire cu care Hristos s'a jertfit pentru noi.

Rugați-vă ca să nu cădeți în ispite și rugați-vă și pentru noi să putem sta tari în fața dușmanului omenirii.

Generalul nostru, Prințul Emanuel, n'a pierdut nici o bătălie. Să rămânem strănși uniți sub cutele drapelului Său și El ne va ocroti de cel rău.

„Curierul Misionar“

Foaie lunară.

Director: P. P. PAULINI

Membrii: ST. DEMETRESCU

Edit. și Red. resp.: D. FLOREA

Prețul unui număr Lei 5. — Abon. pe un an Lei 50.

*Red. și Admin. Str. Labirint 116.

TABLOUL

*Cu numele celor ce s'au distins în lucrarea cu
„Revista de Toamnă“.*

Numele și pronumele	No. Rev. Vând.	Numele și pronumele	No. Rev. Vând.
1. Sor. Elena Popescu	100 rev.	12. Fr. Rudolf Hedvig	30 rev.
2. Fr. Ștefan Florescu	80 „	13. „ Radu Marin	} 25 „
3. Fr. Gh. Ionescu	70 „	14. „ Ioan Ghenea	
4. Fr. C. Borzea	70 „	15. „ Alecu Moraru	
5. Priet. Nastasia Nicolescu	50 „	16. „ Ioan Chicoș	
6. Sor. Ana Spornic	40 „	17. „ D. Sămăreanu	
7. Fr. Anton Rădoi	40 „	18. Sor. Maria Toboc	
8. Priet. C. Rădoi	35 „	19. „ Ioana Dobrescu	
9. „ Elena Dobre	30 „	20. Priet. Maria Maleescu	
10. Fr. Const. Creju	30 „	21. Fr. Costică Grigorescu	
11. Sor. Sofia Corneanu	30 „		

În Uniunea Română, prin protocolul încheiat cu prilejul Adunării Generale a Uniunii Române din Sept. 1924, s'a înființat și un secretariat pentru Misiunea Internă, care are drept țință: Stimularea membrilor în lucrarea misionară, scop unic al lucrării Advente în general.

În România, lucrarea aceasta, are un câmp rodnic și vast de activitate; pentru asigurarea unui succes desăvârșit către care tindem, este nevoie de o serioasă organizare. Organizarea cuprinde într'ansa: a) Distribuirea muncii și b) Precizarea răspunderilor.

Potrivit acestor principii esențiale, în Uniunea noastră, s'a hotărât ca în fiecare Conferință, un Secretar să poarte grija și răspunderea activității spiritului misionar și organizării Comunităților în acest scop. Potrivit acestor principii esențiale de „Organizare în Comunitate” și instrucțiunilor menite să îndrumeze lucrarea în general către această țință; către „Încheierea Lucrării” se pune cu începerea anului 1925 această țință pentru Uniunea noastră.

Încheierea Lucrării, cheamă Conferințele Române la o mișcare de reformă în Spirit și în activitate, adică, *ca toți membrii să devină activi în lucrare*, prin lucrări misionare potrivite fiecărei persoane. Fiecare membru trebuie instruit pentru un lucru misionar și apoi, constituiți în grupe, să devie capabili a duce „Solia celor trei îngeri” în cercul lor: suburbie, comună, plasă și județ, pentru ca, dezvoltându-ne melodic, să facem, ca solia revenirii lui

Hristos, să fie peste tot cunoscută în țară, ca o lucrare a lui Dumnezeu, inspirată de Spiritul Profetic și condusă potrivit rânduielilor Sfințelor Scripturi.

Ca Secretar al Misiunii Interne pe lângă Uniune, sunt convins dela început că numai o instruire individuală a membrilor și a tuturor slujbașilor, poate da garanția atingerii scopului propus sub binecuvântarea Spiritului Sfânt, care nu poate lucra decât într'o organizare, strâns legală prin iubire și unire, a tuturor celor chemați a purta sarcina îndrumării, a conducerii și a răspunderii. *Conducerea și răspunderea rămân invariabil legate în această Sfântă Lucrare.*

Pentru începutul acestei serioase organizări menite să miște spiritul creștin, cred, că, *în acest an, este cazul să ne instruiim membrii și să ne organizăm; pregătindu-i astfel, pentru o lucrare intensivă.*

Începerea acestei lucrări de organizare, pentru acest an, constă în special, în pregătirea cadrelor: Diriginți, Secretari, Conducători de grupe, Diriginți ai Tinerimii și Comitele misionare în general, cari vin prin munca și spiritul lor să contribuie la mișcarea de reformă individuală către care tindem, făcând, ca fiecare membru să devie apt pentru un lucru și să ajungă copt pentru ploaia cea târzie, *în mod individual.*

Pentru atingerea scopului, Spiritul Profetic ne îndeamnă la: Rugăciune, Studiu, și Lucrul misionar. — Pentru rugăciune este nevoie ca membrii în grupările lor și în Comunitățile respective să se găsească în spiritul de iubire cerut de Isus.

Predicatorii, Lucrătorii și toți slujbașii Comunității, trebuie să slăvulască în rugă și în lucru și să facă orice sacrificiu personal, pentru ca spiritul creștin de iubire să devie un factor activ în lucrarea Adventă. Studiul este chemat să lărgească orizontul de vedere spirituală, ca membri să nu rămână predominanți de formalism, ci, ca mereu să tindă la înălțimea caracterului lui Hristos: „Milă voiesc, iar nu sacrificiu”, — este un punct de înălțime al caracterului creștin, rezultat al cultivării minții prin studiu Scripturii și literaturii ce urmează să se administreze metodic fiecărui membru, în rapori cu nevoile sale personale — *căci rolul grupelor va fi covârșitor, dacă mâna conducătoare va fi puternică prin iubire și serozitatea răspunderii în ziua judecării.*

Rugăciunea și studiul sunt mijloacele prin cari luăm din hambarele cerești pentru sămănătură, în ogorul încredințat nouă. — Spiritul Profetic ne îndeamnă să sămănăm în orice zi, și la orice oră din zi. — A sămăna prin cuvinte și prin fapte, aceasta este lucrul individual și această lucrare individuală în care să luăm cu noi pe Hristos, este scopul unic al lucrării Advente care prin mijlocirea organizării în Comunitate, în Conferință, în Uniune și în Diviziune, sub binecuvântările Spiritului Profetic canalizat prin Conferința Generală, lucrarea lui Dumnezeu va ajunge la etapă. Încheierea Lucrării va deveni fapt împlinit și Domnul ne va deschide porțile spre a ne primi în Sălașul fericit al Păcii.

Din Misiunea externă.

În Kanyadoto, Kavirondo, plănuisem să facem o sală de adunare din piatră pentru localnici. Dar piatra eră departe. Cement nu se putea aduce decât dela șase mile depărtare și ca să-ți procuri nisip trebuia să mergi la mare grămadă de pietre. Transportul cu trenul eră prea scump și așa oamenii s'au hotărât să facă ei acest lucru. Un număr de elevi veniau la școală din locul unde se află piatra și așa dimineață, după dimineață, când veniau la școală aduceau pe cap câte o piatră până când am avut o mare grămadă de pietre. Atunci începuseră clădirea. Parte din ei se duseră la șaptesprezece mile și aduseră nisip. Ei se simt bucueroși de a conlucra cu lucrătorii noștri europeni.

În insula Mauriciu cea mai mare parte

Scumpe frate și soră, vrei și tu să intri cu Domnul domnilor prin porți în cetate? Atunci amintește-ți că Domnul te iubește, că El a părăsit Tronul princiilor pentru a se naște în ieslea din Belleem și El n'a cruțat viața Sa pe care a pironit-o pe Golgota pentru ca tu și eu să putem fi salvați. Să ne uităm serios la noi înșine și să ne pocăim, căci Domnul domnilor stă la ușe și așteaptă să facem lucrul Său. El vrea ca și tu să-l dai inima ta. El vrea să te vadă că tu iubești pe „păcătos” și simți cu El în a-l căuta, a-l găsi și a-l salva.

Așa, lucrarea Sa se va încheia și tu lupătorule, ca biruitor, vei sta alături pe tronul Său, spre a privi mărirea pe care Tatăl — în iubirea Sa — a pregătit-o încă dela urzirea lumii pentru toți cari-L iubesc.

Cine are urechi de auzit, să audă — zice Spiritul Sfânt.

Cu aceste considerațiuni și îndrumări, sper că vom putea începe pregătirea, prin programele ce vor veni, urmând să ne familiarizăm tot mai mult cu nevoile reformei spirituale de care fiecare avem nevoie pentru primirea ploii celei târzii. S'a mai hotărât, ca orele misionare să nu mai aibă loc de 2 ori, ci o dată pe lună, în al 3-lea Sabat din lună și anume, *dimineața*, îndată după Școala de Sabat. Această, în scop ca membrii să poată face vizite și lucrări misionare potrivit cuvântului lui Dumnezeu: „Dacă vei mărturisi cu buzele tale pe Hristos, vei fi mântuit”. Rom. 10. 9. pr. p.

din tineri au câte o găină misionară. Oule le vând și câștigul îl dă pentru lucrarea misionară. Cu câțva timp mai înainte, un păgân veni la frațele Rascal, directorul lucrării noastre din Mauriciu, și-l întrebă dacă nu vrea să aibă și el o găină. Frațele Rascal nu fusese niciodată pasări, pentru că n'avea unde, dar când acești om sta cu pasărea în mâini înaintea lui, văzu că are și el prilejul să aibă o găină misionară. Interesant de văzut e, că omul îi dăruia pasărea. Când Frațele Rascal îi spuse că n'are unde să o lăse, omul zise: „Nu-i nimic, am să îngrijesc eu de ea, și în fiecare săptămână am să-ți aduc oule”. Iată deci că și păgânii sunt mișcați de Spiritul lui Dumnezeu ca să ajute câte puțin, ici și colo, astfel ca marea lucrare a lui Dumnezeu să nu fie oprită pe loc.

W. E. Read.

Raportul Misionar al Uniunii Române.

Pe anul 1923 și 1924.

Numele Conferinței	Raportele primite		Lecturi Biblice		Vizite misionare		Scrisori trimise		Scrisori primite		Reviste		Tractate		Cărți		VALOAREA	
	1923	1924	1923	1924	1923	1924	1923	1924	1923	1924	vândute	dăruite sau imprumutate	vândute	dăruite sau imprumutate	vândute	dăruite sau imprumutate	Lei	B.
Muntenia	1894	21226	7368	1252	825	21995	1605	33003	2253								144.644	65
	2446	50252	12642	2265	1292	51831	5506	25355	5571							701	356.665	75
Moldova	612	12080	7100	453	547	2819	622	2752	418								17.652	25
	1988	33959	25212	1196	752	9278	1151	4025	682							181	27.905	
Transilvania	1012	6993	6970	500	175	10350	1559	10759	1080								39.155	50
	1231	8031	5765	440	277	10765	494	32183	1583							29	45.733	32
Banat	275	4326	952	208	120	3754	288	5664	585								21.787	20
	439	2914	1746	240	119	3575	91	10714	158							30	22.044	53
TOTAL 1923	3795	44625	22408	2215	1467	38918	4074	50358	4536								225.259	40
TOTAL 1924	6104	95136	45363	4141	2440	55447	7242	72257	7794							941	430.348	60

Misiunea Internă.

LECȚIUNI PENTRU COPIL.

Lecțiunea 9 — 28 Februarie.

Femeia samariteană.

Lecție din Scriptură: Ioan 4, 1—12.

Text de memorizat: „Cine va bea din apa, pe care i-o voi da Eu, nu va înseta în veac”. Ioan 4, 14.

1. Isus știa, că eră primejdie de invidie și neînțelegeri între discipolii lui Ioan și proprii Săi discipoli, pentru că se vorbîia, eă „Isus face și botează mai mulți ucenici decăt Ioan, (deși Isus, însuși nu boteză, ci ucenicii Săi)”. Deaceea „Isus lăsă Iudea și se duse iar în Galilea”.

2. Isus, trebuind să treacă prin Samaria, ajunsese într'un oraș numit Sichar. „Și acolo eră puțul lui Iacob. Isus, dar, ostenit fiind de călătorie, se așeză numai decăt lângă puț: eră ca la al șaselea ceas. Atunci vine o femeie din Samaria, ca să scoată apă. Isus îi zise: Dă-mi să beau. Căci ucenicii Lui se duseră în oraș să cumpere de mâncare.

3. Femeia din Samaria se miră foarte mult că Isus cerea să bea dela ea, pentru că Iudeii cu Samaritenii se dușmăniau. Un Iudeu n'ar fi primit nici un serviciu dela cinevă din acest popor. Deaceea femeia zise către Isus: Cum, tu, Iudeu fiind, eeri să bei dela mine, care sunt femeie samariteană? Căci Iudeii n'au a face cu samaritenii”.

4. Isus doriă, ca femeia aceasta să cunoască, cine este El, și că El venise să mântuească pe oameni și să le dea vieață fără de sfârșit. El îi zise, că dacă ea ar eere dela El, El i-ar da „apă vie”, înțelegând apa vieții veșnice.

5. Femeia nu înțelegea cuvintele Domnului. Ea credea, că El vorbește despre apa din puț; deaceea zise ea: „Doamne, nici vas de scos apă nu ai, și puțul este adânc; de unde ai apa cea vie? Nu cumvă ești tu mai mare decăt tatăl nostru Iacob, care ne dote puțul și el însuș bău dintr'ânsul, și fiii săi, și turmele sale?”

6. Isus căută atunci, să se facă înțeles. El zise către femeie: „Oricine bea din apa aceasta, va înseta iarăși: dar cine va bea din apa, pe care i-o voi da Eu, nu va înseta în veac”. Femeia zise atunci: „Doamne, dă-mi această apă, ca să nu însetez, nici să nu mai viu aci, să scol apă”.

7. Isus după aceea vorbi femeiei despre niște lucruri din vieața ei, pe cari ea le socotia neștiute de nimeni și pe cari doriă să le șină ascunse. Deaceea ea zise lui Isus: „Doamne văd că tu ești Profet”. Ea spuse deasemenea, că atunci când va veni Hristos, El le va spune lor toate. „Zise ei Isus: Eu sunt, cel ce vorbesc cu tine”.

8. „Între acestea veniră ucenicii Săi, și se mirau că vorbîia cu o femeie: dar nimeni nu zise: Ce vroești, sau pentru ce vorbești cu dânsa? Femeia deci își lăsă vasul de apă și se duse în oraș, și zise oamenilor: Veniți, vedeți un om, care mi-a spus toate, câte am făcut; nu cumvă este acesta Hristosul? Deci dar ei ieșiră din oraș și veniră la Dânsul”.

9. „Între acestea îl rugau ucenicii zicând: Rabi, mănâncă! Iar El le zise: Eu am să mănânc o mâncare, pe care voi n'o cunoașteți. Deci ucenicii ziceau între dânsii: Nu cumvă I-a adus cinevă să mănânce? Zice lor Isus: Măncarea mea este ca să fac voia Celui care m'a trimis și să săvârșesc lucrul Lui”. Prin aceasta Isus spunea, că eră o mai mare plăcere ca El să învețe pe această femeie samariteană iubirea lui Dumnezeu și despre calea mântuirii, decăt de a mănca sau bea, când eră flămând și însetat.

10. „Și din orașul acesta mulți dintre Samariteni crezură într'ânsul pentru cuvântul femeiei, care mărlurisiă, că i-a spus toate, câte a făcut. Deci, dar Samaritenii, când veniră la El, îl rugau, să rămâie la dânsii; și rămase acolo două zile.

Și mult mai mulți crezură pentru cuvântul Lui și ziceau femeiei, că nu credem numai pentru vorbele tale; căci noi însine am auzit și cunoaștem, că El este cu adevărat Hristosul Mântuitorul lumii”.

11. Isus întră în toată libertatea în legături cu poporul acesta, pe care Iudeii îl urau. El primiă să doarmă în casele lor, mănca la masă cu ei și le arătă toată iubirea și bunătatea. Cu chipul acesta Isus arătă Iudeilor că El iubește pe oamenii tuturor națiilor și popoarelor și că venise pentru mântuirea tuturor.

Intrebări.

1. Ce primejdie de invidie și neînțelegeri s'a iscat între discipolii lui Isus și

ai lui Ioan? Ce făcu Isus din această cauză? In ce ținut merse El?

2. Pe unde trebuia să treacă Isus? In ce oraș ajunse? Unde se așeză El, spre a se odihni? Cine veni să scoată apă? Ce ceru Isus? Unde erau ucenicii Săi?

3. Ce lucru miră pe femeia? Cum se purtau Iudeii față de Samariteni? Ce înțelegea Isus prin apa vie?

4. Despre ce credea femeia că vorbește El? Ce zise ea deaceia? Care sunt cele două întrebări puse de ea?

5. Ce spuse Isus, că este deosebirea între apa din puț și apa cea vie? Ce ceru femeia?

6. Despre ce vorbi Domnul atunci femeiei? Ce înțelese ea atunci despre Isus? Cine zise ea că urmă să vină și să spună oamenilor toate? Cât de direct și lămurit spuse Isus femeiei, cine eră El?

7. Când venira ucenicii, de ce lucru se mirau ei? Ce nu ziseră ei însă? Unde merse apoi femeia? Ce zise ea prietenilor și cunoscuților ei? Ce se grăbiră ei să facă?

8. Ce-L rugau ucenicii pe Isus să facă? Ce răspunse Isus la aceasta? Ce ziceau ucenicii unul către altul? Ce spuse Isus? Ce e mai bun decât mâncarea și băutura?

9. Ce făcură cuvintele femeiei pentru mulți Samariteni? Ce rugau ei pe Isus? Cât timp rămase Isus în orașul lor?

10. Ce făcu pe mulți să creadă mai mult în Isus? Ce ziseră oamenii, că i-a făcut pe ei să creadă mai mult?

11. Cum intră Isus în legătură cu Samaritenii urțiți de Iudei? Ce arată Isus prin faptele și purtarea Sa față de Samariteni.

Lección 10 — 7 Martie.

Vindecarea fiului omului împărătesc; Isus în Nazaret.

Lección din Scriptură: Ioan 4, 43—54; Luca 4, 16—30.

Texte paralele: Mat. 13, 54—58.

Texte de memorizat: „Chiamă-Mă în ziua nevoiei: Eu te voi mântui, și tu Mă vei mări”. Ps. 50, 15.

1. După ce a stat două zile cu Samaritenii, Isus cu discipolii Săi și-a continuat calea către Nord, spre Galilea. „Astfel Isus veni iarăși în Galilea, unde făcuse apa în vin. Și eră acolo în Capernaum, un om împărătesc, al cărui fiu eră bolnav”.

2. O parte din Iudeii din Galilea fuseră în Ierusalim, la sărbătoarea Paștelui. Intorcându-se pe la casele lor, ei istori-

siră cum Isus dăduse afară din templu pe negustorii și pe schimbătorii de bani, și cum vindecase pe bolnavi și pe suferinzi. Când Isus veni iarăși la Cana, veslea so-sirei Sale se împrăștiă în grabă în tot ținutul. Un Iudeu de bună familie, funcționar mare în serviciul Regelui, locuia cu familia sa în Capernaum, orășel la 35 Km. depărtare de Cana.

3. Când, acest om de neam mare „auzi, că Isus a venit din Iudea în Galilea, se duse la Dânsul și-L rugă, să vină și să tămăduiească pe fiul său: căci eră să moară. Deci zise Isus către dânsul; dacă nu veji vedeă semne și minuni nu veji crede”.

1. „Doamne, zise către Dânsul omul împărătesc, vino mai înainte de a muri copilul meu! Isus îi zise: Du-te fiul tău trăește. Și omul se increză în cuvântul, pe care i l-a zis Isus, și plecă. Și pe când se întorcea acum, slugile lui îi ieșiră înainte și vestiră zicând, că copilul său trăește. Deci ceru și lință dela dânsii despre ceasul în care a fost mai bine; și îi spusă, că eri la ceasul al șaptelea (unu după amiază) l-au lăsat frigurile”.

5. „Deci tatăl cunoscu, că l-au lăsat frigurile în acel ceas, în care îi zise Isus, fiul tău trăește; și creză dânsul și toată casa lui. Aceasta fu a doua minune, pe care o făcu Isus după ce veni din Iudea în Galilea”.

6. Isus „veni apoi în Nazaret, unde fusese crescut; și după obiceiul Său veni în ziua Sâmbetei în sinagogă, și se sculă să citească”. Isus deschise acolo, unde profetul Isaia scrisese despre lucrarea Sa ca Mântuitor. El ceti, că Mântuitorul lumii, la venirea Sa va predică Evanghelia către săraci; va întări și tămădui pe cei întristați, va da orbilor vedere și va da libertate celor închiși și apăsați.

7. După ce Isus ceti aceasta, închise cartea și spuse celor de față, că această profeție a lui Isaia s'a împlinit în acele zile înaintea lor, pentrucă Isus făcea în totul lucrarea, pe care Isaia scria, că trebuia să o facă Mesia, când va veni. Așa dar ei toți trebuia să creadă, că Isus este Mesia, Mântuitorul.

8. Ca copil Isus venise mereu în această sinagogă în Sabat, așa că vecinii și prietenii familiei îl cunoșteau ca fiu al lui Iosif și al Mariei. Acum, când Isus căută să-i facă să înțeleagă, cine eră El și care eră lucrarea Lui, oamenii aceștia din Nazaret își arătau necredința, zicând unul către altul: „Nu este oare acesta fiul tesarului? Nu se numește mama lui Maria?

Și nu sunt frații săi Iacob, și Iose, și Simon, și Iuda? Și surorile lui nu sunt ele toate cu noi?

9. Isus atunci le spuse, cum Ilie fu trimis pe vremuri la o văduvă săracă, în orașul păgănesc numit Sarepta Sidonului, și acolo fu hrănit în toți acei ani, de foame deși și în Palestina, între Evrei, erau multe văduve, cari însă erau vrednice a primi la ele pe profetul lui Dumnezeu. Isus le spuse de asemenea, cum pe timpul lui Elisei erau mulți leproși în Izrael, dar nici unul din ei, ci numai Naaman, nobilul Sirian, fu vindecat de această boală, pentru că el a fost singurul, care a urmat după lumina primită și a rămas credincios lui Dumnezeu.

10. „Și toți în sinagogă, auzind acestea, se umplură de furie și sculându-se, îl scoaseră afară din oraș, și îl duseră până la sprânceana muntelui, pe care era clădit orașul lor, ca să-L repează în jos.

11. Dumnezeu însă nu îngădui, ca acești oameni răi să facă vreun rău lui Isus. Ingerii, cari erau lângă Domnul, când El predică în Sinagogă, erau și acum lângă Dânsul, și astfel Isus „treacănd prin mijlocul lor, se duse, scăpând de furia acestei mulțimi nelegiuite.

Intrebări.

1. După ce stătui două zile cu Samaritenii, unde veni Isus? În ce oraș intră El? Ce minune făcuse El aci? Ai cui fiu era greu bolnav în Capernaum?

2. Unde fuseră parte din Iudeii din Galilea? Ce istorisiseră ei după întoarcerea acasă? La ce depărtare era Capernaum de Cana?

3. Ce făcu acel nobil Iudeu, auzind că Isus este în Galilea? Ce rugă el pe Isus? Ce-i trebuia acestui Iudeu, ca să creadă și el?

4. În ce cuvinte repetă omul împărătesc rugămintea sa? Ce zise atunci Isus? Cum arătă nobilul acesta, că el crede în cuvântul lui Isus? Ce află el pe calea spre casă? Ce întrebă pe servii săi? Ce spuseră servii?

5. Ce cunoscu atunci tatăl? Care fu urmarea pentru el și familia sa? A câtea minune fu aceasta făcută în Galilea?

6. Unde crecuse Isus ca copil? Ce făcuse El de obicei în ziua Sâmbetei? Venind în sinagoga din Nazaret, ce celi El poporului? Care zicea profetul, că va fi lucrarea Mântuitorului venit în lume?

7. După ce Isus celi cuvintele profetului, ce zise El către oamenii de față?

8. Ce făcuse Isus ca copil? Drept ce îl cunoșteau vecinii? Când Isus le spuse acum, cine este El, cum își arătară ei necredința lor?

9. Depre cari profeti le aminti Isus? De ce fu trimis Ilie la văduva din Sarepta, și nu la o văduvă din Izrael? Din ce cauză Naaman fu singurul lepros vindecat de către Elisei?

10. Ce efect avură cuvintele lui Isus asupra oamenilor din Nazaret? Ce făcură ei în furia lor? Ce voiau să-I facă lui Isus?

11. Ce nu le îngădui Dumnezeu? Cine era lângă Isus în acest timp de primejdie?

Lección 11 — 14 Martie.

Vindecarea unui demonizat; Vindecarea soacrei lui Petru.

Lección din Scriptură: Luca 4, 30—44.

Texte paralele: Marcu 1, 21—39; Mat. 8, 14—17.

Text de memorizat: „Isus cel din Nazaret... a umblat din loc în loc, făcând bine, și vindecând pe toți cei împilați de către diavolul”. Fapte. 10, 38.

1. Isus veni la Capernaum, orașul unde locuia acel om de neam mare, al cărui fiu fusese vindecat de Domnul. Acest oraș era situat pe țărmul lacului Galileei, și mulți oameni din alte ținuturi treceau pe acolo. Capernaumul fiind la răspântia unor căi mari de comunicație.

2. Oamenii din Capernaum, știau, că fiul celui de neam mare se vindecase în urma cuvântului spus de Isus în Cana. Aflând acum, că Isus venise în orașul lor, veniră mulțime, să-L vadă și să asculte cuvintele Lui. El veni în sinagoga lor în Sabat și învăță pe popor, care rămânea uimit de cuvintele Lui și îl ascultau cu luare emine.

3. Într'un Sabat, pe când Isus vorbi în sinagogă, un om cu spirit rău, umblând în neșlire, strigă cu glas tare: Hei, ce avem noi cu tine, Isuse Nazarene? ai venit să ne pierzi? Te știi, cine ești: Sfântul lui Dumnezeu?.

4. Isus avu milă de acest sârman om și doriă să-l ajute. Deaceea El se opri și zise către spiritul rău din om: „Inchisă fie-ți gura și ieși afară din el. Și demonul, aruncându-l pe jos, ieși afară din el, nevătămându-l întru nimic”.

5. După ce spiritul rău ieși din om, acesta stătui în mijlocul tuturor, vesel și

în mințile lui. El lăudă pe Domnul pentru această vindecare minunată.

6. „Și căzu frică peste toți, și vorbeau unii către alții între dânșii zicând: Ce este cuvântul acesta, că El cu tărie poruncește spiritele necurate, și ele ies afară? Și porniă știrea despre Dânsul în orice loc din împrejurime.

7. După ce avuseră loc toate acestea, Isus, doriă să Se odihnească puțin și „sculându-se din sinagogă veni în casa lui Simon”. Acest Simon era Petru, unul din ucenicii Săi. „Și mama soției lui Petru era prinsă de friguri mari; și ei îl rugară pentru dânsa”, adică îl rugară să o facă sănătoasă. „Și El stând plecat asupra ei, certă frigurile, și frigurile o lăsară, iar ea de grabă sculându-se slujii lor”.

8. Vestea despre cele făcute de Isus în ziua aceea, cu vindecarea demonizalului și a soacrei lui Petru, se răspândi repede în tot orașul. Mai erau și alți mulți bolnavi, paralizici, orbi, muți, tot așa cum sunt mulți și în orașele și satele de azi. Unii credeau, că n'ar fi drept să vină la Isus, spre a fi vindecați chiar în Sabat, de aceea au așteptat până seara și atunci apunând soarele, toți căji aveau bolnavi de felurile boale, îi aduseră la Dânsul. „Și tot orașul era adunat la ușă”, la casa lui Petru.

9. Iar El, punând mâinile peste fiecare dintre ei, îi tămădui. Din mulți ieșiau și demoni strigând și zicând că Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Și certând, nu-i lăsa să vorbască, pentrucă știau, că El este Hristos”.

10. Lucrurile nu s'au terminat decât târziu noaptea, când a fost vindecat și ultimul suferind. Abia atunci Isus a socotit isprăviă lucrarea Sa. „Și a doua zi foarte de noapte sculându-Se ieși și se duse într'un loc pustiu, și acolo se rugă. Și-L urmăriă Simon și cei cu dânsul. Și-L aflară, și spun Lui, că toți Te caută. Și El le zice: Să mergem alt undeva în satele mari învecinate, ca să predic și acolo, căci pentru această am ieșit. Și veni predicând în sinagogile lor în toată Galileea”.

11. După ce Isus termină lucrarea Sa pământească și se înălță iarăși la cer, Simon Petru predicând poporului ziceă: „Dumnezeu a unș cu Spirit Sfânt pe Isus cel din Nazaret, care a umblat din loc în loc făcând bine și tămăduind pe toți cei împilaji de către diavolul, pentrucă Dumnezeu era cu Dânsul. Textul de memorizat este o parte din această cuvântare a lui Petru.

Intrebări.

1. În ce oraș veni Isus? Unde era orașul acesta?

2. Ce știau deja oamenii din Capernaum despre Isus? Ce făcură ei la venirea Lui? Unde merse Isus în Sabat? Cum primiră oamenii cuvintele Lui?

3. Ce avu loc într'un Sabat, pe când Isus vorbiă? Ce știu spiritul rău din om?

4. Ce simți Isus față de acel biet om? Ce zise El către spiritul rău? Ce făcu spiritul rău înainte de-a ieși din acel om?

5. Ce schimbare se petrecu în acel om? Pe cine măriă el?

6. Ce ziceau oamenii mirați? Cât de departe merse vestea despre Isus?

7. Ce doriă Isus, să facă atunci? La a cui casă veni El? Cine era bolnav acolo? Ce rugară ei pe Isus? Ce făcu Isus atunci? Ce făcu soacra lui Petru, după ce fusese vindecată?

8. Unde se răspândi vestea despre cele făcute de Domnul? În ce privință era Capernaumul la fel cu orașele de azi? Pentru ce mulți au venit la Isus cu bolnavii lor abia după apusul soarelui?

9. Ce-au făcut oamenii orașului în seara aceea după Sabat? Cum își arată Isus iubirea Sa față de ei? Ce strigau spiritele rele? Ce știau ei?

10. Când termină Isus lucrarea Sa? Ce făcu a doua zi des de dimineață? Cine îi urmă acolo? Ce ziseră ei către Dânsul? Unde zise Isus, că trebuie să meargă?

11. După ce Isus Și-a terminat lucrarea Sa pe pământ, ce-a predicat Petru despre lucrarea Lui? De cine au fost rostite cuvintele coprinse în textul de memorizat al acestei lecțiuni?

Lecțiunea 12 — 21 Martie,

Chemarea pescarilor; Vindecarea leprei.

Lecție din Scriptură: Luc. 5, 1—15; Marc. 1, 40—45.

Texte paralele: Mat. 4, 18—25; 8, 2—4.

Text de memorizat: „Ei trăgând corăbiile lor la uscat, lăsând totul li urmară”. Luc. 11.

1. Oamenii erau atât de doritori de a vedea și auzi pe Isus, încât o mulțime din ei îl urmau pretutindeni. Într-o dimineață El era aproape de lacul Galileei, și poporul se grămădiă în jurul Lui și „se îndesă spre Domnul și ascultă cuvântul lui Dumnezeu”.

2. Isus „văzù două corăbii stând lângă lac; iar pescarii dându-se jos din ele, spălau plășile. Și intrând într'una din corăbii, care eră a lui Simon, îl rugă ca să mâne puțin dela uscat; și stând în vas, învăță gloatele”.

3. E lucru plăcut, să ne închipuim cu mintea cele petrecute atunci. Pe țărnul lacului Galileei Isus sta în mica corabie de pescari, de cari se serviă Petru și Andreiu. Corabia eră acum ancorată la mal. Mulțimea eră adunată acolo inghesuindu-se până la marginea apei. Printre ei erau și bătrâni și tineri. Pescari, negustori, proști, bogăți și săraci, țărani, învățați și neîn-vățați, toți amestecați la un loc, ascultând cuvintele prețioase rostite de Fiul lui Dumnezeu.

4. Isus terminând predicarea Sa, zise lui Simon: „Mână la adânc și lăsați în jos plășile voastre pentru pescuire. Și răspunzând Simon, zise: Învățătorule, noi toată noaptea muncind, nu prinserăm nimic; dar pe cuvântul Tău volu lăsa în jos plășile. Și făcând aceasta, prinseră mulțime mare de pește și se rupeau plășile lor”.

5. „Și făcură semn tovarășilor din cellalt vas, ca, venind să le ajute, și veniră și umplură amândouă corăbiile, încât ele se afundau”. Minunea aceasta făcù pe Petru să înțeleagă mai bine ca oricând până aci, cât de mare eră puterea lui Isus. Iubirea către Domnul umpleă inima sa: și el recunoscù, că vieașa sa eră plină de păcate.

6. Petru căzù la picioarele lui Isus, zicând: Ieși dela mine Doamne, că eu sunt un om păcătos. Căci frică îl cuprinse pe el și pe toți, cari erau împreună cu el la pescuitul peștelui, pe care îl prinseră, asemenea și pe Iacob, și pe Ioan, fiii lui Zebedeu, cari erau părtași cu Simon. Și Isus zise către Simon: Nu te teme, de acum vei vână oameni”. Matei spune, că Isus cu acea ocazie chemă pe Iacob și pe Ioan, să-l urmeze. „Și trăgând ei vasele la uscat, lăsând totul li urmară”.

7. Ce repede au ascultat Iacob și Ioan de Isus, când au fost chemați de El. Dacă nu s'ar fi supus așa de grabă, satana i-ar fi întârziat și mai mult, așa că ei n'ar fi ajuns niciodată ucenici. Unii copii ascultă așa de greu de părinții lor și se supun cu atâta întârziere, încât îngerii se înfrizează și tatăl și mama se mâhnesc adânc. Noi trebuie să învățăm dela acești pescari, și să ascultăm imediat, de grabă.

8. Dintre toate boalele cunoscute în acea țară, lepra eră cea mai temută. Doctorii nu puteau să o vindece, iar bolnavul de

lepra eră îndepărtat de prieteni și de familie, trăind ca un părăsit. Dar tocmai leproșii din Palestina auzise despre Isus și despre puterea Sa de a vindeca această boală teribilă. Dar și dintre ei mulți nu credeau.

9. Pe când Isus predică și vindecă pe bolnavi în Galileea, „iată un lepros, apropiindu-se de Dânsul, I se închină zicând: Doamne dacă voești, poți să mă curățezi. Și Isus, întinzând mâna, îl atinse zicându-i: Voește, fii curățit! Și îndată fu curățit lepra lui”.

10. Isus prevedeă, că dacă s'ar afla, că El a vindecat un lepros, mulțimea ar spori în jurul Lui atât de mult și agitația în popor ar ajunge atât de mare, încât ar ajunge o piedică pentru lucrarea Sa. De aceea El zise leproșului vindecat: „Vezi, nu spune nimănui nimic”. Dar acesta „ieșind, începù să spună multe și să răspândească vorba, încât Isus nu mai putea intră pe față în oraș; el sta afară în locuri pustii, și veniau la Dânsul din toate părțile”.

Întrebări.

1. Pentru ce urmă mulțimea pe Isus? Unde eră El, când se grămădiau în jurul Lui?

2. Ce se află lângă țărnul lacului? Unde erau pescarii? În ce corabie intră Isus? Ce zise El lui Petru, să facă? Cum învăță El apoi pe popor?

3. Descrieți lucrurile acestea, așa cum vi le închipuiți singuri. Cam ce fel de oameni și din ce clase erau cei, cari ascultau la Domnul?

4. După ce Isus termină predicarea Sa, ce zise El lui Petru să facă? Ce răspunse Petru, că făcuseră ei toată noaptea? Care fu urmarea faptului, că ei aruncară plășile pe cuvântul lui Isus?

5. Al cui ajutor îl cerură ei? Ce greutatea întâmpinară apoi? Ce înțelese Petru acum mai bine decât până aci? Cu ce se umplù inima sa? Cum îi părù propria sa vieață?

6. Ce zise și ce făcù Petru? Ce simțiră și cei cu el față de minunea aceasta? Ce cerù Isus dela Iacob și Ioan, să facă ei? Ce făcură ei imediat ce ajunseră la uscat?

7. Dacă ei nu s'ar fi supus imediat, ce n'ar fi ajuns ei? Ce putem învăță noi de aci?

8. Care eră boala cea mai de temut în toată țara? De ce eră așa temută? Despre cine auziseră leproșii? Ce nu credeau mulți din ei?

9. Cine veni la Isus într'o zi? Ce făcù și ce zise acest lepros? Ce simți Isus față de dânsul? Ce făcù Isus leproșului și care fu urmarea?

10. De ce nu void Isus, ca minunea aceasta să nu fie istorisită la nimeni? Ce zise El leproșului vindecat? Dar ce făcù leproșul? Care fu rezultatul trâm-bițarei acestei minuni?

Lecțiunea 13 — 28 Martie.

Repetirea tuturor lecțiilor.

1. Când preotul Zaharia erà în serviciul templului, un inger i se arată, spunându-i că soția sa Elisabeta va naște un fiu, care va fi numit Ioan. Ingerul vorbi apoi despre lucrarea cea mare a lui Ioan, care va aduce poporului solia despre Isus. Zaharia crezând cu greu cuvintele ingerului, fu mul până în ziua când copilul născut, primi numele de Ioan.

2. Acelaș inger se arată Mariei și îi spuse, că ea va fi mama lui Isus. Iosef și Maria veniră la Belleem, să se înscrie. Ei nu putură găsi loc mai bun de găzduit, ci fură primiți într'un staul, unde erau oi și vite. Isus fu născut acolo, și mama Sa îl culcă într'o iesle.

3. Păstorii păziau oile pe câmp, când li se arată ingerul Domnului și le spuse, că s'a născut Isus și se găsește culcat într'o iesle în Belleem. Găsindu-L păstorii, plecară mărind pe Dumnezeu.

4. Trei magi, înțelepți dintr'o țară îndepărtată veniră întrebând de Isus. O stea îi conducea în călea lor. Ei veniră întâi la Ierusalem și întrebă: „Unde este Regele nou născut al Iudeilor?” Irod se turbură auzind acestea. Steaua conduse pe magi în Belleem, unde ei se închină lui Isus, aducându-i daruri. Ingerul spuse apoi lui Iosef, să ia pe Maria și pe prunc și să fugă în Egipt, căci Irod aveă să caule a ucide pe Isus. După moartea lui Irod, în vis se spuse lui Iosef, să se întoarcă iar în Nazaret.

5. Când Isus erà de doisprezece ani, El veni cu Iosef și Maria la Ierusalem, pentru Paște. Ei plecară spre casă fără Dânsul; dar observând lipsa Lui se întoarseră înapoi. După trei zile îl găsiră într'una din sălile templului vorbind din Scripturi cu profeții și cu învățații legii. De acolo veni la Nazaret și trăi mai departe ascultând de Iosef și Maria.

6. Ioan Botezătorul trăia în pustie. Imbrăcșmintea lui erà din păr de cămilă, iar hrana lui erà lăcuste și miere sălbatecă. La timpul cuvenit el începù să predice și

să boteze poporul. Isus veni la Ioan și fu botezat.

7. Isus veni în pustie și satana îl ispiți. Isus posli patruzeci de zile, dar El nu se învoi la ispitele satanei. Când satana ceru, ca Isus să se închine Lui, atunci zise Isus: „Mergi înapoi la mea, satano!” Satana atunci îl părăsi, și ingeri veniră să-L servească.

8. Andrei, Simon (Petru), Natanael și Filip fură primii ucenici. Ei veniră cu Isus la nunta din Cana. Când s'a observat, că nu mai au vin, Isus făcù apa vin. După aceea El veni în templul din Ierusalim și dădu afară pe negustorii de vite și schimbătorii de bani.

9. Unul din mai marii Iudeilor, numit Nicodem, fiindu-i rușine a veni ziua, veni la Isus noaptea. Isus îi explică lucrarea Spiritului Sfânt pentru învoirea inimii omului și curățirea ei de egoism și păcate, spre a pune în schimb cugete de iubire și de dorința de dreptate.

10. Într'o călătorie prin Samaria, Isus se odihneă la un puț. O femeie samariteană venind acolo, Isus îi vorbi despre apa vieții. Ea crezù în El și aduse la Isus mulți Samariteni.

11. Un om de neam mare veni la Isus, să-L roage să meargă la Capernaum, spre a vindeca pe fiul său greu bolnav. Isus îi zise: „Mergi în pace! Fiul tău trăiește”. La înapoierea lui spre casă servitorii îi întâmpinară și îi vestiră însănoșirea fiului său. Și în Nazaret Isus predică oamenilor, dar ei nu crezură Lui și îl umblau chiar să-L arunce de pe munte; dar ingeri purtară de grijă lui Isus.

12. Isus venind la Capernaum, scoase un spiriț rău dintr'un demonizat, vindeca pe soacra lui Petru și pe alți suferinzi aduși la El.

13. Într'o zi, când mulțimea se îngrămădiă în jurul Lui, Isus intră într'o corabie de pescari și învăță pe poporul de pe mal. Apoi El zise lui Petru, să lase plășile pentru pescuit. Atunci prinseră atâta pește încât plășile se rupeau. Iacob și Ioan veniră să ajute, și toți rămaseră uimiți de aceea minune. Un lepros veni la Isus și cerù să fie vindecat. Isus cuprins de milă, zise acestuia: „Voesc, fii curățit!” și fu curățit imediat. Când lucrul acesta se făcù cunoscut, Isus nu mai puteă intra în mod liber în oraș, ci rămase afară, în locuri pustii.

Intrebări.

1. Ce avî loc, pe când Zaharia servia în templu? Ce trebui să sufere, pentru că se îndoi?

2. Ce veste îngerul Mariei? Unde fu născut Isus?

3. Cum aflară păstorii despre nașterea lui Isus? Ce făcură ei apoi?

4. Cum găsiră magii pe Isus? Ce zise îngerul lui Iosef, să facă?

5. Ce avu loc, când Isus eră de doisprezece ani?

6. Unde trăia Ioan Botezătorul? Ce începî el la timpul cuvenit? Cine veni la el din Nazaret?

8. Cine veni la Isus în pustie? Ce încercă satana? Cum biruî Isus în toate?

8. Numeste pe primii patru ucenici. Ce minune făcu Isus în Cana?

9. Cine veni la Isus noaptea? Ce îi explică Isus lui Nicodem?

10. Ce avu loc la puțul din Samaria?

11. Ce minune de vindecare făcu Isus la ruga unui om de neam mare? Cum fu Isus primit în Nazaret?

12. Istorișește minunile făcute de Isus în Capernaum.

13. Ce avu loc pe tărîmul lacului Galileea? Ce minune săvârși Isus acolo pe lac? Ce altă minune făcu Isus după aceea?

Recapitularea textelor de memorizat.

1. „Tu vei merge înaintea feței Domnului ca să gătești căile Lui”. Luc. 1, 76.

2. „Vei chemă numele lui Isus: căci El va mântui pe poporul său de păcatele lor”. Mat. 1, 21.

3. „Mărire lui Dumnezeu în înălțime, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire”. Luc. 2, 14.

4. „Îngerul lui Dumnezeu tăbărăște în jurul celui ce se teme de El, și îl apără”. Ps. 34, 7.

5. „Acesta este fiul Meu cel iubit, în care am binevoit”. Mat. 3, 17.

6. „Domnului Dumnezeului tău să te închini, și numai Lui să slujești”. Mat. 4, 10.

7. „Faceți tot ce vă zice El”. Ioan 2, 5.

8. „Căci Dumnezeu iubi lumea atît de mult, încât dele pe fiul Său unul născut, pentru ca oricine, care crede într'ănsul, să nu piară, ci să aibă viață veșnică”. Ioan 3, 16.

9. „Cine va bea din apa, pe care i-o voi da Eu, nu va însetă în veac”. Ioan 4, 14.

10. „Chiamă-Mă în ziua nevoitei: Eu te voi mântui și tu Mă vei mări”. Ps. 50, 15.

11. „Isus cel din Nazaret... a umblat din loc în loc, făcând bine și vindecând

pe loji cei împilați de către diavolul”. Faple 10, 38.

12. „Ei trăgând corăbiile lor la uscat, lăsând totul li urmară”. Luc. 5, 11.

DIVERSE.

Fr. A. Wegner fiind pus la dispozițiunea Diviziunii Europene, Conferința Transilvaniei până la noi dispozițiunii este sub directa conducere a Uniunii, rămânând ca supravegherea și bunul mers local să cadă în sarcina șefilor de districte.

★

Tineretul din Diviziunea Europeană, care în timpul de față trece peste 10.000, a primit ca țintă pentru anul 1925 să contribuie cu 10.000 dolari pentru lucrarea misionară din Extremul Orient.

★

Săptămăna Mare de Colportaj în favoarea fondului Caselor de Editură, Misiunii sanitare și a instituțiilor de educație va avea loc în zilele de 2—9 Maiu, 1925

★

Săptămăna de abnegație va avea loc dela 5—11 Iulie.

★

Campania cu revista de toamnă va avea loc timp de șase săptămăni începând dela o dată între 1 Sept. și 1 Dec.

★

Adunările Generale ale conferințelor vor avea loc în lunile August sau Septembrie.

Mărci postale, noui și vechi, pentru scopuri misionare, rog trimiteți pentru predicator Erich Naether, Brieg Breslau, prin Fr. J. Bauer, Str. Mureșul Sec No. 2, Tg. Mureș.

Harmonii pentru Comunități, de vânzare la Sediul Uniunii. A se adresa la O. Fasnacht, Str. Labirint 116, București.

CALENDARE DE BUZUNAR

O cantitate restrănsă se mai află de vânzare la Casa de Editură. Cercurile Misionare, primesc rabat.